

POWIATOWE CENTRUM
POMOCY RODZINIE
W ŁOMŻY

Realizator Projektu

BIULETYN INFORMACYJNY "Razem ku samodzielności"

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

NR 4 (4) 2011 r.

grudzień 2011 r.

Wesołych Świąt

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

POWIATOWE CENTRUM
POMOCY RODZINIE
W ŁOMŻY

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

„Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym”
Projekt systemowy współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

SPIS TREŚCI

Życzenia Starosty Łomżyńskiego z okazji Świąt Bożego Narodzenia	3
PODSUMOWANIE PROJEKTU „Razem ku samodzielności...”	4
Konferencja podsumowująca realizację IV edycji projektu systemowego „Razem ku samodzielności...”	10
Życzenia dyrektora PCPR w Łomży	11
Grupa wsparcia - radość ze wspierania innych	12
Dom na wzgórzu	14
Zamknięte serce matki	15
Łomżyńskie Spółdzielnie Socjalne obchodzą 1 urodziny !	17
„Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” - wywiad z uczestnikami projektu	18

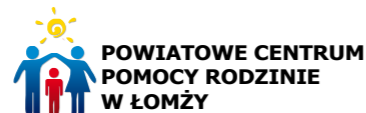
W oczekiwaniu na zbliżające się
Święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok
pełni nadziei spoglądamy w przyszłość.

W tych najistotniejszych dniach pragniemy wszystkim
mieszkańcom Powiatu Łomżyńskiego życzyć wiele
zadaniowości i sukcesów z podejmowanymi wyzwaniami.

Aby świąteczny czas upłynął w radości i wzajemnej
zyczliwości, a nadejdujący Nowy 2012 rok
dotarował tylko w szczęśliwe dni.

Starosta Łomżyński
Lech Marek Szabłowski

PODSUMOWANIE PROJEKTU

„Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego realizowanego przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży od 1 lipca 2008 roku realizuje projekt systemowy „Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Program Operacyjny Kapitał Ludzki; Priorytet VII: Promocja integracji społecznej; Działanie 7.1: Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji; Poddziałanie 7.1.2: Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez powiatowe centra pomocy rodzinie.

Celem głównym projektu jest rozwijanie aktywnych form integracji społecznej i zawodowej oraz umożliwienie dostępu do nich osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym, przede wszystkim:

- osobom niepełnosprawnym,
- usamodzielnianym wychowankom rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych,
- rodzinom wychowującym dzieci niepełnosprawne,
- osobom bezrobotnym lub nieaktywnym zawodowo,
- rodzinom wielodzietnym.

Łącznie na przestrzeni lat 2008 – 2011 objęliśmy wsparciem 504 osoby, a budżet dotychczasowych projektów wyniósł ogółem 3 300 000zł, w tym 2 919 000 zł pochodziło ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, a 426 000 zł – wkład własny powiatu łomżyńskiego.

Dzięki wsparciu Starosty Łomżyńskiego w ramach projektu w 2008 roku powstał Punkt Doradczco – Konsultacyjny, w którym przyjmowali specjaliści z dziedziny psychologii, poradnictwa zawodowego i prawa. Punkt mieści się w siedzibie Starostwa Powiatowego w Łomży i nadal pełni swoje funkcje.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży od 1 stycznia 2011 roku kontynuuje realizację projektu. Działaniami obejmowaliśmy 270 osób, w tym:

- 18 usamodzielnianych wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych w tym 2 z niepełnosprawnością,
- 133 osób niepełnosprawnych ze środowiska lokalnego,
- 77 osób bezrobotnych i nieaktywnych zawodowo ze środowiska lokalnego,
- 24 opiekunów dzieci niepełnosprawnych,
- 18 osób zagrożonych wykluczeniem społecznym ze względu na wielodzietność lub niewydolność wychowawczą.

W projekcie wzięło udział także 43 dzieci beneficjentów projektu (w tym 24 dzieci niepełnosprawne).

Partnerami Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży w realizacji projektu w 2011 roku są:

- Gmina Wizna
- Gmina i Miasto Jedwabne
- Gmina Przytuły

Wszystkim uczestnikom projektu zaproponowaliśmy minimum trzy instrumenty aktywnej integracji, w tym:

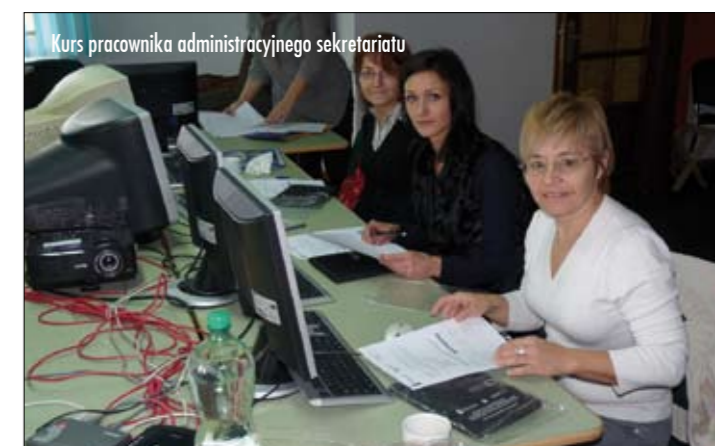
1. Osobom niepełnosprawnym, bezrobotnym i nieaktywnym zawodowo oraz osobom zagrożonym wykluczeniem ze względu na wielodzietność / niewydolność wychowawczą:
 - szkolenia i kursy zawodowe (wraz ze sfinansowaniem kosztów dojazdu);
 - indywidualne zajęcia rehabilitacyjne;
 - poradnictwo specjalistyczne indywidualne lub grupowe (psychologiczne, prawne, zawodowe);
 - terapię psychologiczną;
 - zorganizowanie dla dzieci (otoczenia w projekcie) wypoczynku letniego – kolonii;
 - sfinansowanie badań profilaktycznych lub specjalistycznych w związku z możliwością podjęcia zatrudnienia.
2. Usamodzielnianym wychowankom rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych zaproponowaliśmy:
 - kursy zawodowe (wraz ze sfinansowaniem kosztów dojazdu);
 - poradnictwo specjalistyczne indywidualne (zawodowe, psychologiczne i prawne);
 - sfinansowanie części kosztów nauki na poziomie wyższym i ponadgimnazjalnym;
 - pomoc rzeczową na usamodzielnienie;
 - pokrycie kosztów wynajęcia pokoju;
 - sfinansowanie badań profilaktycznych lub specjalistycznych w związku z możliwością podjęcia zatrudnienia.
3. Opiekunom dzieci niepełnosprawnych zaproponowaliśmy:
 - poradnictwo specjalistyczne indywidualne (psychologiczne, zawodowe, prawne);
 - uczestnictwo w grupie samopomocowej – „Grupie Wsparcia”;

- wyjazdowe warsztaty integracyjne połączone z psychoterapią grupową
- szkolenie mające na celu podniesienie kompetencji i umiejętności społecznych (kształtowanie właściwych postaw wobec dziecka niepełnosprawnego, komunikacja interpersonalna);
- szkolenia zawodowe;
- zajęcia rehabilitacyjne;
- zorganizowanie dla dzieci wypoczynku letniego – kolonie.

SZKOLENIA I KURSY ZAWODOWE

Przeszkoliliśmy 164 osoby, w tym:

- kurs prawa jazdy kat. B, B+E, C, C+E – 81 osób,
- kurs operatora wózków widłowych – 8 osób,
- specjalistyczne prawo jazdy kat.B - 1 osoba,
- kurs kosmetyczny – 8 osoby,
- kurs obsługi kas fiskalnych + sprzedawca – 5 osób;
- kurs gastronomiczny z obsługą kasy fiskalnej – 19 osób;
- kurs operatora koparko - ładowarki – 15 osób,
- kurs pracownik administracyjny - 3 osoby,
- kurs księgowości – 5 osób;
- kurs spawania stali – 6 osób;
- kurs obsługi komputera – 12 osób.

Szkolenie w Łukcie pt. „Dokumenty Aplikacyjne, Rozmowa kwalifikacyjna i Autoprezentacja – Klucz do Skutecznej Sprzedaży Swoich Kompetencji na Rynku Pracy” dla 100 beneficjentów projektu.

Celem warsztatów było przygotowanie uczestników projektu do radzenia sobie na rynku pracy oraz integracja grupy.

Program warsztatów obejmował następujące zagadnienia:

- 1) Pisanie profesjonalnego CV,
- 2) List motywacyjny,
- 3) Rozmowa kwalifikacyjna - znaczenie komunikacji niewerbalnej, autoprezentacja, dress code, trudne pytania-mądre odpowiedzi

Szkolenie wyjazdowe „Łukta”

SZKOLENIE Z KOMPETENCJI NA RYNKU PRACY

Jak odnaleźć się na rynku pracy, jakie są aktywne metody szukania pracy, jak profesjonalnie redagować dokumenty aplikacyjne, jak profesjonalnie przygotować się do rozmowy kwalifikacyjnej z pracodawcą – to tylko część pytań, na które można było znaleźć odpowiedź na zajęciach szkoleniowych z doradcą zawodowym, realizowanych w ramach projektu „Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym”.

Szkolenie z doradcą zawodowym

Szkolenie z doradcą zawodowym

„GRUPA WSPARCIA”

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży w roku 2009 utworzyło w ramach projektu „Grupę Wsparcia” dla 12 rodzin wychowujących dzieci z różnego rodzaju niepełnosprawnością. W roku 2011 do grupy dołączyło kolejne 10 rodzin. Uczestnicy brali udział zarówno w spotkaniach stacjonarnych mających miejsce w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego w Łomży, jak również w dwóch warsztatach integracyjnych które odbyły się w Białymstoku i Mikołajkach gdzie brali udział psychoterapii grupowej.

Głównym celem utworzenia „Grupy Wsparcia” było otoczenie opieką rodzin wychowujących dzieci niepełnosprawne z terenu powiatu łomżyńskiego, umożliwienie im wymiany doświadczeń w wychowywaniu i rozwoju dzieci, otoczenie specjalistyczną opieką psychologiczną mającą na celu m.in. doskonalenie kompetencji wychowawczych rodziców oraz wzmacnianie poczucia własnej wartości i umiejętności radzenia sobie z negatywnymi emocjami.

Pierwsze w 2011r. stacjonarne integracyjne spotkanie wszystkich uczestników grupy wsparcia

Spotkanie grupy wsparcia maj 2011

Na pierwszym spotkaniu przedstawiliśmy zgromadzonym przewidziane dla nich formy wsparcia i zachęcaliśmy do aktywnego uczestnictwa w różnego rodzaju spotkaniach ze specjalistami oraz w zajęciach rehabilitacyjnych, szkoleniach i kursach.

Pierwsze w 2011 roku warsztaty dla grupy wsparcia pt. „Z dziećmi i dla dzieci” dla 46 osób zorganizowaliśmy w Białymstoku.

Grupa wsparcia w Białymstoku

Drugie warsztaty szkoleniowe dla grupy wsparcia w Mikołajkach oraz psychoterapia grupowa

Grupa wsparcia w Mikołajkach

Spotkanie wigilijne grupy wsparcia

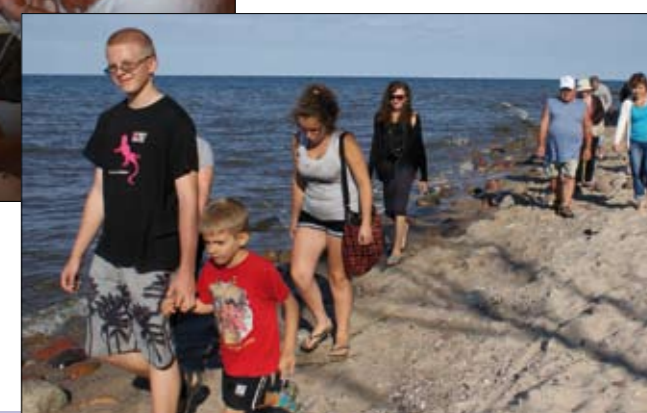
INDYWIDUALNE ZAJĘCIA REHABILITACYJNE NA TURNUSIE WYPOCZYNKOWYM

W tegorocznej edycji projektu z indywidualnych zajęć rehabilitacyjnych skorzysta około 100 osób niepełnosprawnych i ich opiekunowie.

Indywidualne zajęcia rehabilitacyjne to jedna z najistotniejszych form procesu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zapewniająca uczestnikom nie tylko poprawę stanu zdrowia, ale również kondycji psychicznej. Są one jednocześnie istotnym elementem integracji społecznej tych osób i formą rekreacji.

Turnus rehabilitacyjny Jastrzębia Góra

KOLONIE LETNIE DLA DZIECI UCZESTNIKÓW PROJEKTU „RAZEM KU SAMODZIELNOŚCI...”

W dniach 3 – 12 sierpnia 2011 roku odbyły się kolonie letnie dla 28 dzieci uczestników projektu systemowego pn. „Razem ku samodzielności...” Wypoczynek letni miał miejsce w atrakcyjnej turystycznie miejscowości Rzucewo położonej nad Zatoką Pucką Morza Bałtyckiego.

BIULETYN INFORMACYJNY

W ramach promocji projektu PCPR w Łomży w 2011 r. wydał już 3 numery Biuletynu Informacyjnego „Razem ku samodzielności” w którym poruszane były kwestie dotyczące m.in. projektu, sytuacji osób niepełnosprawnych, rodzin zastępczych, placówek pomocy społecznej oraz przemocy w rodzinie. Na łamach Biuletynu prezentowana była również twórczość osób niepełnosprawnych.

Wszystkie biuletyny są bezpłatne, numery archiwalne można pobrać ze strony internetowej PCPR w Łomży www.pcp.pl

W projekcie realizowaliśmy również działania o charakterze środowiskowym m.in.:

- utworzyliśmy Gminny Punkt Doradczo – Konsultacyjny w Wiźnie, Jedwabnem i Przytułach , w którym przyjmowali specjaliści z dziedziny prawa, psychologii i doradztwa zawodowego; z porad skorzystało ogółem 125 osób;
- kontynuowaliśmy działalność Punktu Doradczo-Konsultacyjnego w Łomży, gdzie z porad specjalistów skorzystało łącznie 120 osób;
- zorganizowaliśmy seminarium nt. Rodzicielstwa Zastępczego, w którym wzięło udział ok. 80 osób;
- w czerwcu 2010 r. odbył się Piknik Integracyjny dla osób niepełnosprawnych pt. „Razem ku samodzielności”.

PIKNIK INTEGRACYJNY

W środę, 29 czerwca 2011r., odbył się już po raz trzeci Piknik Integracyjny dla osób niepełnosprawnych, który na stałe wpisał się w kalendarz wydarzeń realizowanych w ramach projektu. Chcemy, aby nasze coroczne spotkania stały się przykładem i impulsem wcielania idei integracji w życie poprzez wspólną zabawę.

W bieżącym roku, uczestniczyło w nim około 200 osób m.in.: podopieczni Ośrodka Wsparcia w Kownatach, Warsztatu Terapii Zajęciowej w Marianowie, Domu Pomocy Społecznej w Tykocinie i w Łomży wraz ze swoimi terapeutami i opiekunami, dzieci niepełnosprawne i ich rodziny biorące udział w projekcie w ramach „Grupy Wsparcia”, a także osoby niepełnosprawne z terenu powiatu łomżyńskiego.

Spotkanie zakończył, długo przez wszystkich oczekiwany występ artystyczny uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej w Mariano-

wie, a także rozdanie pamiątkowych dyplomów osobom biorącym udział w poszczególnych konkurencjach.

Piknik był doskonałą okazją do wspólnej zabawy i integracji osób niepełnosprawnych ze sprawnymi, do uwrażliwienia jednych na potrzeby drugich i do propagowania tego typu spotkań. Wielu sprawnych przekonało się o tym, że niepełnosprawny nie musi znaczyć inny - tak samo lubi się bawić i spędzić czas w miłym towarzystwie.

SEMINARIUM NA TEMAT RODZICIELSTWA ZASTĘPCZEGO

15 czerwca 2011 r. w ramach realizacji projektu „Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” odbyło się seminarium na temat Rodzicielstwa Zastępczego.

Naszym celem było propagowanie idei rodzicielstwa zastępczego ponieważ to jedna z najpiękniejszych misji, której może podjąć się człowiek.

Projekt został opracowany i jest realizowany przez pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży, którzy na przestrzeni ostatnich lat uczestniczyli w licznych szkoleniach z zakresu pozyskiwania środków z EFS.

Podkreślić należy, że realizacja Projektu dała możliwość objęcia dodatkową pomocą łącznie 505 osobom z terenu powiatu łomżyńskiego. Wsparcie, które otrzymali miało charakter kompleksowy i pozwoliło po raz pierwszy w tak znacznym stopniu wzbogacić ofertę pomocy naszym klientom.

*Izabella Grochowska
Kierownik Projektu*

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

„Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym”

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

W środę 14 grudnia 2011 r. w sali konferencyjnej Starosta Powiatowego, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży zorganizowało konferencję podsumowującą realizację IV edycji projektu systemowego „Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Celem głównym projektu jest rozwijanie aktywnych form integracji społecznej i zawodowej oraz umożliwienie dostępu do nich osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym.

Wśród gości, którzy zaszczytili nas swoją obecnością byli m.in. Starosta Łomżyński – Lech Marek Szablowski, Wicestarosta – Krzysztof Kozicki, Przewodnicząca Komitetu Ochrony Praw Dziecka w Warszawie – Mirosława Kątna, specjalista przeciwdziałania przemocy w rodzinie – Małgorzata Pol-Drzewowska, przedstawiciele ośrodków pomocy społecznej z terenu powiatu oraz uczestnicy naszego projektu – łącznie ok. 100 osób. Konferencję otworzył i poprowadził Dyrektor PCPR w Łomży Edward Jarota, który przywitał zgromadzonych gości i był moderatorem spotkania.

Jako pierwszy głos zabrał Starosta Łomżyński – Lech Marek Szablowski, który zrelacjonował dynamikę rozwoju projektu i jego rezultaty na przestrzeni 4 edycji. Łącznie w latach 2008 – 2011 wsparciem zostało objętych **505 osób**, a dotychczasowy budżet projektu wyniósł ogółem **3 300 000zł**.

Następnie wystąpiła kierownik projektu - Izabella Grochowska, która przedstawiła efekty tegorocznej edycji projektu. W roku bieżącym wsparciem zostało objętych **270 osób**, wśród których znaleźli się: usamodzielniani wychowankowie rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych, osoby niepełnosprawne, bezrobotni, opiekunowie dzieci niepełnosprawnych oraz osoby zagrożone wykluczeniem społecznym ze względu na wielodzietność lub niewydolność wychowawczą. W projekcie brały też udział dzieci beneficjentów projektu, w tym dzieci niepełnosprawne. Partnerami PCPR w Łomży w realizacji projektu w 2011 roku były gminy: Wizna, Jedwabne, Przytuły.

Wszystkim uczestnikom projektu zaproponowano minimum 3 instrumenty aktywnej integracji, w tym szkolenia i kursy zawodowe (wraz ze sfinansowaniem kosztów dojazdu) oraz szkolenia przygotowujące uczestników do radzenia sobie na rynku pracy. W 2011 roku przeszkoliliśmy 164 osoby, które wzięły udział w kursach: prawa jazdy kat. B, C, C+E ; operatora wózków wid-

łowych; spawania, specjalistycznego prawa jazdy kat.B, kosmetycznym; obsługi kas fiskalnych, sprzedawcy; gastronomicznym; operatora koparko -ładowarki; księgowości; obsługi komputera, opiekuna osób zależnych. W grudniu zorganizowano dwa trzydniowe szkolenia wyjazdowe „Dokumenty Aplikacyjne, Rozmowa kwalifikacyjna i Autoprezentacja – Klucz do Skutecznej Sprzedaży Swoich Kompetencji na Rynku Pracy” dla 100 beneficjentów projektu. Niepełnosprawni beneficjenci (100 osób wraz z opiekunami) uczestniczyli w indywidualnych zajęciach rehabilitacyjnych zorganizowanych w formie turnusów wypoczynkowych. Uczestnicy projektu mogli korzystać z poradnictwa specjalistycznego (psychologicznego, prawnego, zawodowego) oraz terapii psychologicznej. Dla usamodzielnianych wychowanków rodzin zastępczych i placówek sfinansowano koszty nauki (czesne), pomoc rzeczową na usamodzielnienie; koszty wynajęcia pokoju, zaś dla dzieci beneficjentów sfinansowano kolonie.

PCPR w Łomży w roku 2009 utworzyło w ramach projektu **Grupę Wsparcia** dla rodzin wychowujących dzieci z różnego rodzaju niepełnosprawnością, którą w roku 2011 tworzyło już 24 rodziny. Uczestnicy brali udział zarówno w spotkaniach stacjonarnych, jak również w wyjazdowych warsztatach integracyjnych połączonych z psychoterapią grupową w Białymstoku i Mikołajkach. Celem tej inicjatywy było umożliwienie rodzinom wymiany doświadczeń w wychowywaniu i rozwoju dzieci oraz otoczenie ich specjalistyczną opieką psychologiczną.

W projekcie realizowane były również działania o charakterze środowiskowym. 15 czerwca 2011 r. w ramach realizacji projektu odbyło się seminarium, którego celem było propagowanie idei rodzicielstwa zastępczego. Następnie 29 czerwca 2011r. zorganizowano po raz trzeci Piknik Integracyjny dla uczestników projektu. Coroczne spotkania są przykładem wcielania idei integracji poprzez wspólną zabawę i cieszą się ogromną popularnością. W bieżącym roku uczestniczyło w nim 200 osób. Swoją działalność kontynuował założony w 2008 roku Punkt Doradczo-Konsultacyjny mieszczący się w siedzibie Starostwa Powiatowego w Łomży, w którym specjaliści z dziedziny psychologii, poradnictwa zawodowego i prawa udzielali bezpłatnych porad. W ramach projektu utworzono filie Punktu w Wiźnie, Jedwabnem i Przytułach.

W ramach promocji projektu wydawany jest Biuletyn Informacyjny „Razem ku samodzielności”, w którym poruszane są kwestie dotyczące m.in. projektu, sytuacji osób niepełnosprawnych, rodzin zastępczych, placówek pomocy społecznej oraz przemocy w rodzinie. Wszystkie biuletyny są bezpłatne, numery archiwalne można pobrać ze strony internetowej www.pcpr.powiat-lomzynski.pl

Konferencja podsumowująca projekt jest doskonałą okazją do poruszania tematów istotnych, mających wpływ na walkę z wykluczeniem społecznym. W bieżącym roku zaprosiliśmy specjalistów, którzy zajmują się problematyką przemocy w rodzinie. Mirosława Kątna w swoim wystąpieniu podkreśliła wagę nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, która daje nam nowe możliwości walki z tym patologicznym zjawiskiem. Nowela kładzie nacisk m.in. na skuteczną ochronę ofiar przemocy, stworzenie mechanizmów ułatwiających izolację sprawców od ofiar, rozwój profilaktyki jako formy zapobiegania przemocy w rodzinie oraz wprowadza obowiązek tworzenia zespołów interdyscyplinarnych składających się ze współpracujących ze

sobą przedstawicieli służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. Zespoły interdyscyplinarne oraz zmiana podejścia społeczeństwa do tego problemu mogą być kluczowe w eliminowaniu tego zjawiska, bo jak podkreśla Pani Mirosława Kątna nawiązując do nazwy projektu, razem możemy zdziałać więcej. Z kolei specjalista z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – Małgorzata Pol-Drzewowska, zwróciła uwagę na niepokojący fakt, iż bardzo często to ofiara, a nie sprawca przemocy jest stygmatyzowany przez środowisko lokalne, a tym samym zostaje włączona w krąg ludzi wykluczonych społecznie.

*Anna Plona i Mariusz Kozikowski
pracownicy PCPR w Łomży*

Kończy się kolejny rok. Tradycyjnie już jest to czas podsumowań, refleksji i planów na przyszłość. W tym okresie zazwyczaj każdy z nas zastanawia się nad tym, co udało nam się osiągnąć i zrealizować w minionym roku.

My też przedstawiamy Państwu w tym numerze biuletynu trochę informacji dotyczących realizacji projektu systemowego „Razem ku samodzielności” w roku 2011. Cieszymy się, że są optymistyczne. W procesie jego realizacji ściśle współpracowaliśmy z naszymi partnerami tj. Ośrodkami Pomocy Społecznej w Jedwabnem, Przytułach i Wiźnie. Wspomniany projekt znalazł również wsparcie Starosty Łomżyńskiego oraz Podlaskiego Urzędu Marszałkowskiego.

Serdecznie dziękuję za tę owocną współpracę, okazywaną życzliwość i pomoc. Dziękuję szczególnie moim współpracownikom z PCPR za ogromne zaangażowanie w realizację projektu.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia pragnę złożyć naszym Beneficjentom i czytelnikom najserdeczniejsze życzenia rodzinnych świąt, wiary nadziei i miłości, a w nadchodzącym Nowym Roku wiele uśmiechu i radości.

*Edward Jarota
Dyrektor Powiatowego Centrum
Pomocy Rodzinie w Łomży*

GRUPA WSPARCIA

Radość ze wspierania innych

W przekonaniu wielu osób profesjonalnie niezwiązanych z problematyką rodzin wychowujących dzieci niepełnosprawne, rozwiązaniem problemu wsparcia rodzin jest zapewnienie im pomocy socjalnej, materialnej oraz rehabilitacyjnej. Z naszego doświadczenia wynika, że nieodzowne jest również zapewnienie tym rodzinom wsparcia społecznego, które rozumiemy jako oferowanie pomocy w formie emocjonalnego oparcia, praktycznej pomocy, rady i informacji. Naszym zadaniem jest wyzwolenie w każdym uczestniku GW poczucia, że jest częścią grupy ludzi, dla których jego problemy są ważne i którzy pragną go wesprzeć w ich rozwiązywaniu.

W roku bieżącym nasza grupa liczy aż 67 osób (24 osoby dorosłe i 43 dzieci, w tym 22 dzieci niepełnosprawne), co potwierdza,

że zapoczątkowana w roku 2009 inicjatywa znajduje szeroki odzew w środowisku lokalnym.

Naszym podopiecznym z GW w kończącym się roku, w ramach aktywnej integracji zaproponowaliśmy:

- stacjonarne spotkania w siedzibie Starostwa Powiatowego
- piknik integracyjny w Olszynie
- weekendowy wyjazd szkoleniowy do Białegostoku (14-16 października 2011)
- weekendowy wyjazd szkoleniowy do Mikołajek (02-04 grudnia 2011)
- spotkanie wigilijne (08 grudzień 2011)
- udział w konferencji podsumowującej projekt (14 grudzień 2011)

Celem wszystkich naszych spotkań było budowanie w grupie integracji, poczucia bezpieczeństwa oraz rozwijanie wzajemnego zaufania, w związku z czym połączyliśmy wspólny odpoczynek i zabawę z zajęciami psychoedukacyjnymi. Wszystkie ćwiczenia i dyskusje uczestników mają na celu uświadamianie, nazywanie i okazywanie stanów emocjonalnych jakie towarzyszą w codzienności w związku z przeżywaniem określonych sytuacji (opieka nad dzieckiem niepełnosprawnym psychofizycznie).

W dniu 08-12-2011 uczestnicy Grupy Wsparcia spotkali się na uroczystej kolacji wigilijnej. Nie zabrakło dzielenia się opłatkiem, składania życzeń oraz wspólnego śpiewania kolęd. Spotkanie odbywające się w rodzinnej atmosferze było okazją do podsumowania działań zrealizowanych w bieżącym roku i ustalenia planów na rok przyszły.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom Grupy Wsparcia za Państwa postawę i zaangażowanie we wspieraniu siebie.

O tym jak bardzo istotna jest to inicjatywa niech świadczy zamieszczony poniżej tekst wystąpienia jednej z uczestniczek GW podczas konferencji podsumowującej IV edycję projektu.

Anna Plona
pracownik ds. promocji, rekrutacji i ewaluacji

W imieniu wszystkich rodziców naszej Grupy Wsparcia chciałabym skierować szczególne podziękowania Panu Dyrektorowi, całemu zespołowi PCPR Łomża, władzom Powiatu Łomżyńskiego oraz wszystkim osobom i instytucjom współpracującym i wspomagającym realizację projektu „Razem ku samodzielności”.

My, rodzice dzieci niepełnosprawnych, rodzice rodzin zastępczych, jesteśmy wdzięczni za zorganizowanie nam i naszym dzieciom warsztatów i szkoleń, zauważenie potrzeby tych zajęć i przeprowadzenie ich właśnie w takiej formie. Do tej pory każdy z nas, w zaciszu swojego domu, żył sam ze swoimi problemami i troskami. Teraz dano nam możliwość tzw. wygadania się, podzielenia się doświadczeniami i informacjami, terapii po której każdy wyniósł jakąś wiedzę, ulgę i inne spojrzenie na swoje problemy. Zawiązały się nawet przyjaźnie. Nasze dzieci mogą poznawać innych ludzi i inny świat bez obawy odrzucenia jak to często bywa w środowisku, w którym żyją na co dzień. Bo w grupie większa siła, wiara i możliwości.

My, uczestnicy Grupy Wsparcia żyjemy nadzieją, że ta pomoc i wsparcie nie zakończy się wraz z końcem projektu, że będziemy mieli tę szansę spotykać się na terapiach, szkoleniach i różnych kursach. Dziękujemy.

*Tekst wystąpienia przygotowały:
Ewa Przyborowska
Renata Łomotowska
Ewa Żyznowska*

Dom na wzgórzu

W kuchni pachnie smażonymi naleśnikami. Franciszek Sadowski ze skrzyneczką marchwi wraca z piwnicy, w której piętrzą się wykopane warzywa i zebrane jabłka. Jego brat Leszek „po gospodarsku” zagląda do królików i podrzuca ziarno kurom. Po drodze zerka do suszarni, gdzie nanizane na sznureczki suszą się trawy, liście, kłosa, różne roślinki. Wszystko może się przydać. Kasia Staniszewska zawiesiła kolorowe korale na drewnianej kompozycji na ścianie. Ktoś spieszy korytarzem ze szczotką, ktoś inny naprawia zniszczony przez wiatr szylt na budynku. Każdy ma jakieś zajęcie, jak w prawdziwym domu, jak w rodzinie. Tak jest w „Domu na wzgórzu”, czyli w Ośrodku Wspierania w Kownatach, stworzonym przez Zarząd Okręgowy PKPS w Łomży w budynku byłej szkoły. Choć „rodzina” tu znacznie większa od każdej innej, bo liczy 41 podopiecznych z różnymi zaburzeniami.

Sylvia Mroczkowska i jej prace

Przy kompozycjach kwiatowych wykonanych przez koleżanki

Pod okiem florystki Jolanty Winko (pierwsza z lewej) kompozycję wykonują Dorota Werpachowska i Iwona Matejkowska

Praca Zbyszka Szczepaniak, którą podarował pani Krysi z kuchni

W Domu rodzi się świąteczna atmosfera. To za sprawą florystki z Łomży Jolanty Winko. Skupia się wokół niej największa grupa i wspólnie z mchu, rafii, gałązek, szyszek, traw i papieru tworzą cudne: świąteczne stroiki, kompozycje, świeczniki.

Wcześniej „malowali” z naturalnych traw i liści obrazy, tworzyli bukiety, oprawiali lustra techniką mache.

„Nasi podopieczni mieszkają na wsi. Mają warzywniki i sady, kury i inny inwentarz. Odzwierciedleniem ich domów jest Ośrodek. To czego nauczą się w Ośrodku, przenoszą do swoich domów, do których wracają każdego dnia. Tu uczą się funkcjonowania w swoich środowiskach. Wszystko znają, dlatego dobrze się czują i chętnie włączają do każdej pracy, choć nikt nikogo do niczego nie przymusza”, mówi dyrektor PKPS w Łomży (jednocześnie wiceprezes Rady Naczelnej PKPS) Marian Knopkiewicz.

Naturalna terapia. Pracownicy Ośrodka realizują projekt „Chcę, wiem, umiem”. Nie od razu każdy włącza się do zajęć, choć je zna. Ale przychodzi czas i... idzie nakarmić kury. Albo włącza się do pracy w kuchni, zaczyna sprzątać. Układa bukiet, tworzy piękną kompozycję. Próbuje, słucha, podgląda grupę. Chce!

„Szybko się uczą. Korzystają z podpowiadanych technik i sami tworzą własne, ciekawe kompozycje, które odzwierciedlają ich wrażliwość”, mówi Jolanta Winko.

Zbyszek Szczepaniak ze Srebrna kwiatową kompozycję podarował pani Krysi z kuchni. Już myśli o wykonaniu kolejnej. Sylwia Mroczkowska z Samborów swój obraz powiesiła na ścianie w świetlicy. Drugi chce zrobić dla mamy, bo „to może być piękny prezent”, mówi. Iwona Matejkowska skupia się nad świątecznym stroikiem. Dorota Werpachowska do tej pory robiła piękne korale. Teraz z traw, liści i szyszek tworzy świąteczną kompozycję.

Kierownik Ośrodka Marzena Niewiarowska przymierza się do kiszenia kapusty; pewnie zaraz będzie miała pomocników. Pod opieką Jolanty Winko wykańczane są świąteczne stroiki. Leszek Sadowski przyniesie z piwnicy jabłka. Każdy krząta się za czymś. Każdy jest potrzebny. W Domu na Wzgórzu w Kownatach pachnie domową zupą... Jak w prawdziwym domu.

Maria Tocka

Zamknięte serce matki

Boże Narodzenie. Znow będą goście, będzie gwar, śmiech, wspólne śpiewanie i wspomnienia. Będą też prezenty, na które czekają wszyscy, nawet my, dorośli.

Już dziś, mimo że to jeszcze parę dni do gwiazdki, Agnieszka dostała prezent od mamy. Prezent to niecodzienny i nieoczekiwany - decyzja o wymeldowaniu jej z domu rodzinnego.

„Od dawna nie dogaduję się z mamą, która jest bardzo zaborcza” - mówi Agnieszka. Wszystko zawsze musiało być po jej myśli. Ojciec pewnie tego nie wytrzymał i odszedł w pewien gwiazdkowy wieczór. Pamiętne były to święta. Mama od rana klóciła się z tatą i groziła, że nie przygotuje wigilii - nie przygotowała. Ojciec wyszedł z domu, mama zamknęła się w pokoju, a ja siedziałam sama przy choince, pod którą nie było żadnego prezentu - rodzice zapomnieli o mnie, święty Mikołaj też nie pamiętał.

Następne lata mieszkałam tylko z mamą, która nie pozwalała tacie na odwiedziny. Byłam na niego zła za tamte święta, ale chciałam go widywać, tylko że mama nie liczyła się z moim zdaniem. To ona decydowała, z którą koleżanką mogę się widywać, kiedy mam się uśmiechać, a kiedy płakać. Płakałam wbrew jej woli nie godząc się na te ciągłe nakazy, zakazy i wieczne kary. Byłam coraz starsza, ale mama tak mnie ograniczała, że nie miałam nawet skrawka prywatności. Mama nie pozwalała na wizyty moich przyjaciół, mówiła: „To mój dom i nie życzę sobie odwiedzin „takich” osób i nie zgadzam się na to, byś ty do nich chodziła”. Nie wytrzymałam i złamałam zakaz. Dostałam lanie i wyrzuciła mnie za drzwi. Za karę nie dostałam prezentu na gwiazdkę. To była kolejna gwiazdka bez prezentów i bez najbliższych. Mama obrażona siedziała w drugim pokoju, tata nie przyszedł, bo mama okłamała go, że wyjeżdżamy do babci. Po kilku dniach złość jej minęła, była bardzo wesoła i rozmowna, dopytywała o to, co chciałabym mieć. Kupowała zawsze wszystko, co chciałam mieć, ale w zamian musiałam być bezwzględnie posłuszna. Czasem

myślałam, że muszę się bardziej starać. Zrobiłam na przykład sprzątanie, takie porządne, z myciem okien, ale mamie też się to nie podobało, bo sprzątanie powinnam zrobić wtedy, gdy ona mi o tym powie, a nie kiedy mnie się zachce. Często pytała co lubię, co sprawia mi przyjemność i wściekała się, gdy nie sprawiło mi radości to, co jej sprawiało przyjemność. Wyznaczała mi godziny nauki, spania, oglądania telewizji.

Im byłam starsza, tym trudniej to znosiłam i klóciłyśmy się coraz ostrzej. Koleżanki z klasy zazdrościły mi, że mam takie ładne ubrania i rzeczy, o których one mogą tylko pomarzyć. Mnie to jednak nie cieszyło. Co z tego, że miałam drogie, ładne ciuchy, które wcale mi się nie podobały, ale podobały się mojej mamie, jej zdaniem były odpowiednie dla mnie. Kiedyś poprosiłam ją o pieniądze na kurtkę. Wypytała o fason, kolor, materiał, a na koniec stwierdziła, że mogą w takich kurtkach chodzić te biedne dziewczyny z mojej klasy, ale w żadnym wypadku nie ja. Pieniądzy na kurtkę ani kurtki nie dostałam, ale dostałam super elegancki, bardzo drogi płaszcz. Na samo wspomnienie o nim dostaję mdłości.

I tak było ze wszystkim. Na początku liceum nasze konflikty zaostrzyły się. Nie wolno mi było nigdzie wychodzić

bez mamy, bo jak twierdziła - nie mogłam przebywać w towarzystwie, które jej zdaniem było dla mnie nieodpowiednie. Dziewczyny chodziły na randki, do kawiarni, na dyskoteki, a ja siedziałam w domu albo wychodziłam na spacer w towarzystwie mamy. Zmieniło się o tyle, że wyznaczyła mi koleżanki, które mogą mnie odwiedzać w domu, ale jednocześnie określiła godziny, w jakich wizyty te mogły się odbywać. Kiedy przychodziły koleżanki mama szalała, robiła kanapeczki, kawkę, herbatkę, przynosiła ciasteczka i rozpyływała się w zachwytach nad nimi. Po ich wyjściu zasypywała mnie pytaniami, o czym rozmawialiśmy i nie dała się zbyć byle czym.

Poznałam chłopaka, z którym chciałam się spotykać, ale mama oczywiście zabroniła, twierdząc, że jestem na to za młoda i za głupia. Nie posłuchałam jej, więc zaczęła zamykać mnie w domu. Klóciłyśmy się coraz bardziej i mama zażądała, abym się wyprowadziła.

Któregoś dnia nie wytrzymałam i postanowiłam, że spełnię jej żądanie i się wyprowadzę. Nie wiedziałam dokąd pójdę, ale z mamą nie chciałam zostać już ani jednej chwili dłużej. Mama przestraszyła się, zaczęła wciskać mi do garści jakieś pieniądze, prosząc, żebym została i że mogę kupować sobie to, co mnie się podoba. Zostałam, ale było mi z tym źle. Nie wiedziałam jak dalej postępować, więc poszłam do pedagoga w szkole. Pani pedagog poprosiła mamę o spotkanie, po którym sytuacja w domu stała się jeszcze gorsza. Mama powiedziała, że tak nie może być, żebym ją ośmiesza-

ła i podważała jej autorytet. Po kolejnej awanturze wyrzuciła mnie z domu i wtedy zdecydowałam, że poradzę sobie bez niej. Poprosiłam w szkole o pomoc i chciałam do końca roku zamieszkać w internacie. Mama dowiedziała się o tym i skutecznie to zablokowała.

Zamieszkałam u koleżanki, a później w wynajętym mieszkaniu. Mama przyszła do mnie do szkoły i powiedziała, że będzie mi dawać pieniądze na mieszkanie pod warunkiem, że będę mieć dalej takie dobre oceny. Było mi ciężko, ale zdałam do ostatniej klasy liceum. Nagle mama oświadczyła, że skoro jestem taka mądra i dorosła muszę radzić sobie sama i że żadnych pieniędzy więcej nie dostanę, chyba że wrócę do domu. Posłuchałam rady rodziców mojej przyjaciółki i wystąpiłam o alimenty i do domu nie wróciłam. Do matury już tylko parę miesięcy, dam radę. Pójdę na studia, zamieszkać w akademiku. Jak się mocno postaram i szczęście będzie mi sprzyjać, to może i jakąś pracę dostanę, a jak nie, to może chociaż dostanę jakieś stypendium. Gdyby nie mój chłopak, który wspiera mnie finansowo i podtrzymuje na duchu, pewnie nie dałabym rady. Przekonał mnie, że powinnam odwiedzić mamę w święta, pomagał mi nawet wybierać dla niej prezent gwiazdkowy. Uznałam, że ma rację i wtedy dostałam ten „prezent” - decyzję o wymeldowaniu. Napisano w niej, że sama opuściłam mieszkanie, a przecież prawda jest inna. Policja bywała w naszym domu wiele razy. Mama biła mnie, a z drugiej strony zapewniała mi życie na poziomie, o jakim inni mogli tylko pomarzyć. Kiedy wyrzucała mnie z domu zadzwoniłam po policję. Przyjechali i w ich asyście opuszczaliśmy dom, a mama okładała mnie pięściami gdzie popadło.

Chciałam się z nią jeszcze później zobaczyć, porozmawiać ale nie wpuszczała mnie do domu. Kiedyś poprosiłam o pomoc ciocię, ale jak mama zobaczyła, że ona jest ze mną nie wpuściła nas. Teraz mnie wymeldowała. Jestem naiwna, bo wierzę, że mogłybyśmy jakoś ułożyć nasze stosunki. Chciałabym raz na jakiś czas przyjechać do domu, ale ona przecież wcale się mną nie interesuje. Czy mogła tak pozbawić mnie dachu nad głową? Chcę tylko mieć jakieś stałe miejsce na tej ziemi, jakiś kąt, do którego czasem chce się przytulić. Jestem jej jedynym dzieckiem, ale nie ma dla mnie miejsca ani w jej domu ani w jej sercu. Dokąd wyjadę z akademika na święta? Przecież w święta akademiki są zamknięte. Za kilka dni wigilia, mam prezent dla swojej mamy. Ona też dała mi prezent – bezdomność. Nie rozumiem i pytam cię mamo, czemu twoje serce jest dla mnie zamknięte?

*Małgorzata Pol-Drzewowska,
specjalista przeciwdziałania przemocy w rodzinie*

Łomżyńskie Spółdzielnie Socjalne obchodzą 1 urodziny !

W woj. Podlaskim dotychczas powstało 7 spółdzielni socjalnych, z czego 3 działają na terenie Łomży. Powiat Łomżyński w promocii ekonomii społecznej jest niewątpliwym liderem.

Spółdzielnia socjalna Alexis – powstała przy wsparciu środków Funduszu Pracy, Spółdzielnia socjalna Info Card i Awans – uzyskały wsparcie z POKL działanie 6.2. Razem zatrudniają 20 osób w ramach spółdzielczej umowy o pracę.

Wsparcie programowe, finansowe i organizacyjne Powiatu Łomżyńskiego zaowocowało powstaniem nowej formy prowadzenia

działalności gospodarczej i społecznej jaką jest spółdzielnia socjalna.

Spółdzielnia socjalna – to szczególny rodzaj przedsięwzięcia. Jest podmiotem Ekonomii społecznej, który daje szansę na aktywizację bezrobotnych. Spółdzielnia socjalna łączy cechy spółdzielni pracy i organizacji pozarządowej. W spółdzielni czynniki ekonomiczne pomagają realizować cele społeczne takie jak integracja, aktywizacja. Spółdzielnię socjalną może założyć co najmniej 5 osób.

Zainteresowani utworzeniem spółdzielni socjalnej mogą zgłaszać się do PUP oraz do starostwa Powiatowego w Łomży, które od stycznia 2012r. będzie realizować projekt „Spółdzielnia socjalna szansa na lepsze jutro”, w którym m30 osób będzie mogło otrzymać wsparcie finansowe o szkoleniowe.

DLACZEGO WARTO ZAŁOŻYĆ SPÓŁDZIELNIĘ SOCJALNĄ!

- bo to zupełnie nowy pomysł;
- bo samemu nie damy rady;
- bo daje to zatrudnienie;
- bo czujemy się potrzebni;
- bo jesteśmy ważni dla lokalnej społeczności;
- bo łatwiej nam funkcjonować na rynku pracy
- Spółdzielnie może zainicjować samorząd

*Krzysztof Kozicki
Wicestarosta Łomżyński*

„Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” - wywiad z uczestnikami projektu

EDWARD GAŁĄZKA - uczestnik projektu

ISIAG: Czy po stracie pracy próbował pan wrócić do zakładu?

E. Gałązka: Nie próbowałem, bo wiedziałem, że to i tak nic nie da.

ISIAG: Gdyby była taka możliwość, czy wrócił by Pan do starego zakładu pracy?

E. Gałązka: Zdecydowanie nie, nie wchodzi się dwa razy do tej samej rzeki.

ISIAG: Przystępując do projektu miał Pan szansę zmienić swoją sytuację. Proszę powiedzieć, jak to teraz wygląda?

E. Gałązka: Jeśli chodzi o projekt to zrobiłem kurs wózków widłowych. Bardzo mi się przydał, ponieważ już pracowałem sezonowo jako operator wózka w krochmalni w Łomży. Jest szansa, że od stycznia dalej będę pracował na wózku widłowym. Także bardzo mi się przydał ten kurs.

ISIAG: Czy uczestniczył Pan w jakichś innych szkoleniach?

E. Gałązka: Bardzo bym chciał, ale niestety można uczestniczyć w jednym szkoleniu raz na rok. Gdyby jednak można było przejść więcej kursów, to na pewno bym chciał je przejść, ponieważ bardzo się one przydają w późniejszym czasie.

ISIAG: Uczestnictwo w projekcie to również możliwość poznania nowych osób, znalezienia nowych kontaktów. Dużo osób Pan poznał podczas tego programu?

E. Gałązka: Podczas szkolenia jak i później w samej pracy poznałem sporo nowych osób.

ISIAG: Jak podobała się Panu praca w krochmalni?

E. Gałązka: Uważam, że miałem bardzo dobre warunki pracy. Pracowałem ze mną sporo fajnych osób tak młodszych, jak i starszych ode mnie.

ISIAG: Jakich nowych umiejętności oprócz samego wózka widłowego Pan nabył?

E. Gałązka: Przede wszystkim przyda mi się na przyszłość to, że mam pewien staż pracy, który jest bardzo ważny przy podejmowaniu kolejnych prac.

ISIAG: Rozglądał się Pan za nowymi miejscami pracy?

E. Gałązka: Tak, powysyłałem swoje CV do innych firm także i do innych miast np. do Ostrołęki. Czekam tylko na odpowiedź.

ISIAG: Czy udział w tym projekcie zmienił Pana spojrzenie na rzeczywistość?

E. Gałązka: Bardzo dużo się zmieniło. Myślę, że mając zrobiony kurs wózków widłowych mam bardzo duże szanse na pracę. Oprócz tego mam prawo jazdy kategorii C.

ISIAG: Jakie ma Pan plany na „dzisiaj” i „jutro”?

E. Gałązka: Idą święta, więc wyjeżdżamy do rodziny. Po nowym roku natomiast bardzo liczę na nową pracę. W tym momencie mam taki komfort psychiczny, że jeśli stracę pracę w jednym zakładzie, to myślę, iż znajdę ją w innym. Inaczej to wygląda teraz niż kiedyś. Wcześniej, jak mnie zwalniali, myślałem - co to będzie, że świat mi się zawali. Teraz się o to nie martwię.

ISIAG: Mija rok. Jakie ma Pan marzenia w związku ze zbliżającym się Nowym Rokiem?

E. Gałązka: Na sylwestra zostajemy z wnuczką, a później chcielibyśmy z żoną wyjechać do córki do Szwecji, żeby trochę odpocząć. Natomiast marzeniem na przyszły rok będzie to, żeby wyjechać z całą rodziną np. nad morze albo w góry.

ISIAG: W domu też jest trochę pracy?

E. Gałązka: Zgadza się, mam sporą gromadkę w domu, jesteśmy również rodziną zastępczą od ośmiu lat. Opieka nad taką dużą rodziną wymaga bardzo dużej odpowiedzialności.

ISIAG: Dziękuję Panu za rozmowę.

RENATA ŁOMOTOWSKA - uczestniczka projektu wraz z rodziną

ISIAG: Wiadomo mi, że uczęszcza Pani do Liceum Ogólnokształcącego w Łomży. Skąd pomysł, żeby poszerzyć swoją wiedzę?

R. Łomotowska: Ponieważ teraz wykształcenie średnie może nie wystarczyć, nie mówiąc już o zawodowym. Jak się uda, to może pójdę gdzieś dalej, może jakiś licencjat, studium. Wcześniej kończyłam szkołę zawodową w kierunku sprzedawca. Natomiast nigdy nie pracowałam w swoim zawodzie.

ISIAG: To co było powodem?

R. Łomotowska: Po szkole wyjechałam za granicę, potem małżeństwo i trójka dzieci, w tym para bliźniaków. Generalnie zajmowałam się domem, przy którym jest bardzo dużo pracy.

ISIAG: Brakuje zatem Pani

doświadczenia w pracy zawodowej?

R. Łomotowska: Tylko praktyki zawodowe. Natomiast w projekcie PCPR zrobiłam kurs sprzedawcy, w tym kasy fiskalne, żeby sobie przypomnieć pewne rzeczy.

ISIAG: Z czego jeszcze Pani skorzystała podczas projektu?

R. Łomotowska: W tamtym roku byliśmy na weekend całą rodziną w Gdańsku i w hotelu „Gołębiowski” w Białymstoku. Na tych wjazdach poznałam mnóstwo przyjaciół, znajomych. Po tych wjazdach mam parę koleżanek z, którymi się spotykamy np. na kawę.

ISIAG: Co z umiejętnościami nabytymi podczas projektu PCPR. Myśli Pani, że się przydadzą?

R. Łomotowska: Na pewno po odświeżeniu wiedzy w tej dziedzinie mam nadzieję podjąć pracę, gdyż powstają nowe miejsca pracy. Przez pewien jeszcze czas nie mogę podjąć

pracy, ponieważ sprawuję opiekę nad chorym synem. Niedługo skończy szesnaście lat i będę musiała znaleźć pracę.

ISIAG: Co z innymi propozycjami szkoleń w przyszłości? Chciałaby Pani z nich skorzystać?

R. Łomotowska: Myślę, że skorzystam. Chciałabym skończyć kurs prawa jazdy na samochody ciężarowe lub autobusy albo na pracownika ochrony. Lubię zawody, gdzie coś się dzieje i nie trzeba być w jednym miejscu.

ISIAG: Czy w tym momencie myśli Pani, że łatwiej znajdzie pracę? Czy zmieniło się spojrzenie na rzeczywistość?

R. Łomotowska: Myślę, że tak, jest duże bezrobocie, natomiast mają powstać nowe markety i może właśnie tam zostanie zatrudniona. Jeśli natomiast nie znajdę pracy w swoim zawodzie, to będę się doszkalać w innych kierunkach.

ISIAG: Jakie plany na przyszłość?

R. Łomotowska: Idą święta, więc wyjeżdżamy do mamy na wigilię. Wynajmujemy mieszkanie, więc chciała bym mieć własny dom.

ISIAG: Dziękuję Pani za rozmowę.

Wywiad z uczestnikami projektu (Panem Edwardem Gałązką i Panią Renatą Łomotowską) pn. „Razem ku samodzielności – Integracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego realizowanego przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży przeprowadził pracownik Instytutu Szkoleń i Analiz Gospodarczych S.A. Pan Mariusz Kubeł

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**POWIATOWE CENTRUM
POMOCY RODZINIE
W ŁOMŻY**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Biuletyn Informacyjny „Razem ku samodzielności” powstał w ramach realizacji projektu

„RAZEM KU SAMODZIELNOŚCI – INTEGRACJA SPOŁECZNA I ZAWODOWA OSÓB ZAGROŻONYCH WYKLUCZENIEM SPOŁECZNYM”

współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, Priorytet VII Promocja integracji społecznej, Działanie 7.1. Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji, Poddziałanie 7.1.2. Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez powiatowe centra pomocy rodzinie, Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013

BIULETYN INFORMACYJNY "Razem ku samodzielności"

*Instytut
Szkoleń
i Analiz
Gospodarczych*

Biuletyn został wydany przez **Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Łomży**, ul. Szosa Zambrowska 1/27, pok. 209, 18-400 Łomża, tel. 086 215 69 42, e-mail: pcprlomza@wp.pl, www.pcpr.powiatlomzynski.pl przy współpracy z **Instytutem Szkoleń i Analiz Gospodarczych SA** z siedzibą w Warszawie, 00-867 Warszawa; Al. Jana Pawła II 27, tel. 022 / 460 16 89, e-mail: instytut@instytutsiag.pl, www.instytutsiag.pl

Redakcja i teksty: Lech Marek Szablowski, Izabella Grochowska, Anna Plona, Mariusz Kozikowski, Edward Jarota, Ewa Przyborowska, Renata Łomotowska, Ewa Żyznowska, Maria Tocka, Krzysztof Kozicki, Mariusz Kubel

Zdjęcia: Mariusz Kozikowski, Mariusz Skiba, Radosław Dąbrowski, Michał Bednarczyk

Skład i grafika: Paweł Sakowski

Nakład: 2.000 egz.